

Halina Wojciechowska

Świbie, st. 16, gm. Wielowieś, woj.
katowickie, AZP 92-43/-

Informator Archeologiczny : badania 25, 61

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Świbie, st. 16
gm. Wielowieś, woj. katowic-
kie
AZP 92-43/-

Muzeum w Gliwicach

Badania prowadziła mgr Halina Wojciechowska. Finansowane przez Muzeum w Gliwicach. Dwudziesty piąty sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej, okres halszacki.

Cmentarzysko zajmuje obszar ok. 1 ha i należy do obiektów płaskich o birtualnym obrządku. Położone jest w odległości 1,5 km od Świbina, na wydmie piaszczystej porośniętej sosnami, na skraju lasu, po prawej stronie drogi do leśniczówki. Do tej pory wyeksplorowano tu 564 pochówki.

W 1991 r. przebadano 27 grobów, w tym 22 szkieletowe i 5 ciałopalnych (4 popielnicowe i 1 jamowy). Wśród grobów szkieletowych wystąpiło 20 pochówków osób dorosłych i 2 dziecięce. Jamy grobowe miały kształt wydłużonego na linii północ-południe prostokąta lub owalu. Boki jamy okładano kamieniami. Zmarłego składano do grobu w pozycji wyprostowanej na wznak, z rękami wyciągniętymi wzdłuż ciała, głową na północ. Chowano go w ubraniu i przyozdabiano takimi przedmiotami, jak: zawieszki skroniowe, diademy, kółka, naszyjniki, wisiorki, szpile, bransolety, nagołenniki, klamra do pasa, wykonanymi z brązu, żelaza, wyjątkowo z ołowiu. Naczynia gliniane ustawiono za głową zmarłego, w północnej części jamy. Wśród naczyń najwięcej było garnków, mis i czerpaków, zdarzały się również naczynia wazowate, czarki i naczynia malowane. W inwentarzu grobowym znajdowano narzędzia i broń z żelaza, umieszczane przy boku: nóż kolcem, siekierkę z tulejką typu łużyckiego oraz grot liściowaty z tulejką. Dwa pochówki były pod brukiem kamiennym, a 4 posiadały zestaw naczyń ustawiony na uklepanej ziemi. Cmentarzysko należy do podgrupy gliwicko-częstochowskiej grupy górnośląsko-małopolskiej kultury łużyckiej. Datowane jest na okres halszacki. Do przebadania pozostają obrzeża.

Materiały znajdują się w Dziale Archeologii Muzeum w Gliwicach.

Trzebule, st. 1
gm. Dąbie, woj. zielonogórskie
AZP 61-11/10

Muzeum Archeologiczne Środkowego
Nadodrza w Świdnicy k. Zielonej Góry

Badania prowadził Włodzimierz Rebelski. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Świdnicy k. Zielonej Góry. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z okresu halszackiego C-D.

Badania rozpoczęto 12 sierpnia 1991 r., a zakończono 31 sierpnia 1991 r. Łącznie w czasie prac wykopaliskowych przebadano obszar o powierzchni 10 arów, wydobywając 49 zespołów grobowych. Groby zlokalizowane były na przeciętnej gł. od 20 do 60 cm pod powierzchnią ziemi. Ilość naczyń w grobach była zróżnicowana — od pojedynczej popielnicy po zespół 20-25 naczyń. Wydobyto 24 przedmioty z brązu oraz 11 przedmiotów z żelaza. W grobie nr 167 odkryto 6 przedmiotów wykonanych z kamienia i gliny w formie walców, sześciątów i owali.

Materiał ceramiczny znajduje się w opracowaniu w pracowni technicznej Muzeum Archeologicznego Środkowego Nadodrza w Świdnicy. Wyodrębnione przedmioty z brązu i żelaza poddano konserwacji w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.